

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Overtilsynet, hvorved han vel tænkte paa Veterinærinspektørerne, bærer Ansvar for de uheldige Forhold i § 2-Kommunerne. Men dette er fuldstændig ved Siden af, det er aldeles ikke redelig Tale. Kun een Mand bærer Ansvar i § 2-Kommunerne, nemlig den Dyr læge, der udøver Kontrollen. Hvis han ikke gør sin Pligt, bærer han og ikke andre Ansvar, medmindre han har indanket Sagen og faaet sit Forhold godkendt af Overtilsynet, Inspektørerne. Det ærede Medlem og hans Parti ønsker dog ikke flere Embedsmænd ansat for at faa denne Kontrol udført tilfredsstillende. Hvis alle Kommuner kom ind under § 2-Kontrollen, er det nemlig klart, at Overtilsynet, det Antal Inspektører, vi har, absolut ikke kan overkomme dette Arbejde paa tilfredsstillende Maade. Det kan kun ske, naar man samler denne Virksomhed i større Kredse, altsaa omkring offentlige Slagtehuse eller Eksporthagterier, der er anerkendt som saadanne. Derfor tror jeg, at Bondestanden ligesom alle andre Klasser i særlig Grad vil støtte denne Ordning. Jeg tror ikke, man kan agitere dem op imod Kontrollen; jeg har Erfaring for, at man ikke ønsker, at Kødet af daarlige og syge Dyr anvendes til Menneskeføde. Jeg har i de sidste 25 Aar i min Praksis ikke haft et eneste Tilfælde, hvor man har ønsket Attest for, at noget Kød ikke er sundhedsfarligt, for at man kunde faa Lov til at køre omkring i sin Kreds med det. Da jeg begyndte som Dyr læge, hørte vi en Del om den Slags Kontrol i min Kreds, men i de sidste 25 Aar har ingen forlangt en saadan Attest. De første Gange, det blev forlangt, sagde jeg, at det var urimeligt. Husmændene har deres Dyr assureret, de skal ikke have Støtte, de støtter hinanden og begraver Dyrene, naar de har været syge, hvorimod de større Landmænd, som ikke havde det nødigt, forlangte saadanne Attester. Men alligevel tror jeg, at alle Landmænd indrømmer, at Kontrollen er en udmærket Foranstaltning. De var kede af, at de hver Uge eller hver 14de Dag skulde spise Kød af syge Dyr, som de jo maatte købe, naar de ogsaa selv vilde køre om med deres Kød. Nu er den Virksomhed ved at komme i Gang igen.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at § 1-Kommunerne tager fejl, og nævnte en hel Bunke Tilfælde, hvor man havde begaaet saadanne Fejl. Ja, det tror jeg godt, og der er maaske begaaet større Fejl, end det ærede Medlem nævnte. Men der er ikke noget som helst Forhold, hvor der ikke

begaas Fejl. Hvis nogen siger, at han ikke har begaaet Fejl og ikke kan begaa Fejl, siger jeg, at han, hvis han overhovedet giver sig af med noget, lyver. Derfor kan det ikke være nedsættende for Kommunerne, at man kan paavise enkelte Fejl. Det er ikke tilsigtede Fejl, men tilfældige. Selv om der er begaaet Fejl i offentlige Slagtehuse, vil det ærede Medlem dog vel ikke benægte, at der ogsaa i § 2-Kommunerne er forefaldet uheldige Tilfælde og foregaaet større Misbrug end i § 1-Kommunerne. Kontroltyr lægerne i § 1-Kommunerne er dog meget trænede og dygtige Kontrolører. Lad være, at de har arbejdet i nogle Aar, faar de en Færdighed i at bedømme, ikke alene Mennesker, men ogsaa de Forhold, de har at gøre med.

Det ærede Medlems Stilling forbavser mig, netop fordi han er Dyr læge. Jeg troede egentlig ikke, at det var en saadan Rolle, vi skulde spille her. Har Partihensyn end taget nok saa haardt paa os, maa man dog ikke sætte hele sin — jeg vil ikke sige videnskabelige, men dog faglige Autoritet paa Spil for at forsvare saadanne Forhold.

Jeg beundrer det ærede Medlem Hr. Ulrichs virkelig saglige Stilling til dette Spørgsmaal. Der var meget godt i det ærede Medlems Udtalelser og Forstaaelse af den foreliggende Sag. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem ikke fuldt vil slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger. Maaske der, naar vi kommer til at tale sammen om Spørgsmaalet, ogsaa kunde være Ting, som vi kunde ønske ændret. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Ulrich for hans klare Stilling til Spørgsmaalet. Den lader formode, at der er baade Partier og Medlemmer, som har den rette Forstaaelse af dette Forhold.

Overfor det ærede Medlem Hr. Steen tør jeg ikke absolut udtrykke mig saa anerkendende. Jeg havde nærmest Indtryk af, at det ærede Medlem var lidt morgengnaven, at han ikke rigtig kunde finde, hvor han vilde være, at han ikke rigtig havde taget sit Standpunkt. Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem ikke var tilstrækkelig inde i Sagen til, at han vilde binde sig til noget. Det kan være, at det er klogt, jeg tror, det er det. Men dette Forhold vil blive nærmere klaret i Udvalget.

Med disse faa Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, saa at det kan blive færdigt i denne Samling.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Simonsen gav jo i det store og hele Lovforslaget sin Anbefaling,